

Új elnököt választottak

Míg egy évvel ezelőtt a felnőtt együttes 19 pontot gyűjtve az őszi szezon 15 fordulójában a 10. helyen tanyázott, az U19-es csapat pedig 10 pontjával a 11. helyről várta a tavaszi rajtot, addig jelenleg a „nagyok” 15 ponttal a 11-ek, az utánpótlás 13 ponttal a 12.

Többek között az eredményekről is szó esett a várgesztesi Sport és Faluvédő Egyesület közgyűlésén, amelyen elsőként Pillmann Ferenc elnök értékelte a vezetőség és a labdarúgó csapatok munkáját. Mint elmondta, több megoldatlan probléma is akadályozza a jobb szereplést. Ilyen az edzőkérdés, hiszen jelenleg Horváth József személyében egy tréner dirigálja mindkét csapatot, s gondok vannak az időpont egyeztetéssel, az edzések összehangolásával. Hasonlóan gondot okoz egyes játékosok motiváltságának hiánya, valamint az edzések és a munkahelyi elfoglaltságok összehangolása. A következő időszak egyik legnagyobb kihívásának pedig a keretszámok bővítését nevezte az elnök, aki a vezetőség munkáját értékelve kiemelte: komoly kihívás, hogy a hagyományos sportéleti tevékenységek mellett a pályázati rendszer megköveteli a folyamatos internetes hozzáférést, a világháló rendszeres használatát, ezért a vezetőség a két feladatkört megpróbálja szétválasztani.

Pillmann Ferenc azt is bejelentette, hogy az 1989-ben alakult Sport és Faluvédő Egyesületben 1995 óta betöltött elnöki funkciójáról lemond, de megválasztása esetén szívesen vesz részt továbbra is a vezetőség munkájában.

A jelölő bizottság Eigner Zsoltot, Szolga Róbertet és Pillmann Ferencet javasolta megválasztani vezetőségi tagnak, amit a közgyűlés megszavazott, az elnöki tiszt ellátására pedig Szolga Róbert kapott bizalmat, aki települési képviselőként eddig is aktív tagja volt Várgesztes közéletének.

Adventi áhitat

Harmadik alkalommal hívta gitárzenés adventi áhitatra a várgesztesieket Györyné Talabér Angelika, s az érdeklődőket ezúttal nem csupán az ő meghatározó zenéje ragadta magával, hanem három fiatal zeneiskolás is: Marx Péter előadásában trombitán, Hartdéken Annáéban gitáron és Balogh Istvánéban orgonán csendültek fel a katolikus templomban karácsonyi dallamok.

Angelika ezúttal is izgatottan készült, repertoárjában majdnem harminc dal szerepelt: közismert, klasszikus karácsonyiak, versek feldolgozásai, könnyűzenei dallamok, tradicionális vallási énekek. A dalok magyar, német, latin és angol nyelven csendültek fel, s az édesanya előadását időnként lánya, Ludrik Angelika triangulum, illetve csörgődob kísérettel színesítette.

A béke, nehogy végleg elfelejtsd, üzen, hogy létezik. Mondd, meglep-e, ha átnyújtom neked az ünnep perceit? – tolmácsolta a Zorán által megfogalmazott kérdést, melyre a jelenlévők minden bizonnyal magukban csendes áhitattal így feleltek: köszönjük az ünnep varázslatos perceit!

Kriskindl az óvodában

Első alkalommal érkezett a Német Nemzetiségi Dalkör tagjai előadásában kriskindl a gesztesi óvodába csütörtök délután, de ígéretet tettek, hogy jövőre is ellátogatnak az intézménybe.

Várgesztesen ma is él a Németország szarmazó sváb hagyomány, a kriskindl, melynek célja, hogy a kis Jézus minden házba eljusson. A településen december 24-én két gyerekcsoport is útra kel, s kéri minden otthonnál a bebocsátást, természetesen német nyelven.

Így kopogtatott be csengettyűjével csütörtökön az óvodába elsőként egy angyal, aki beszóltotta Gábrriel angyalt, ő Micháel arkangyalt, majd Máriát a kiseddel, később pedig Józsefet, s közösen dajkálták el a kis Jézust. Természetesen a hírre odalátogató pásztorok is megérkez-

tek, ahogy a történet annak idején Karácsony éjszakáján.

A dalokat, szövegeket szájhagyomány útján őrzik a községben. Mint Hartdéken Sándorné, a dalkör vezetője elmondta, már gyermekkorában is ugyanezeket énekeltek, ahogy anyáiktól, nagyanyáiktól hallották, s a kis bölcsőt is még a nagyapja készítette.

Az óvodások, kisiskolások tágra nyílt szemmel követték a kriskindlit, s könnyen lehet, hogy pár esztendő múlva éppen ők járnak majd sorra Várgesztes otthonait, továbbörökítve az évszázados karácsonyi hagyományt.

2014. JANUÁR

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Dalostalálkozó és karácsonyvárás

Nemzetiségi csoportok töltötték meg advent első vasárnapján a várgesztesi templomot, ahol a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, Pillmann József köszöntötte a dalostalálkozó résztvevőit.

Az üdvözlő szavakat követően Hartdéken Sándorné, a Német Kultúregyesület elnöke osztotta meg adventi gondolatait, aki szólt arról, hogy az adventi koszorú jelképezi a várakozást, Jézus eljövételét. A koszorút négy gyertya díszíti. Három lila és egy rózsaszín. Mindegyik jelképez valamit. A hitet, a reményt, a szeretetet a

három lila, míg az örömet a rózsaszín. Utóbbi advent harmadik vasárnapján gyűjtjük meg. – Kívánok mindenkinek örömteli, szeretetteljes várakozást a következő hetekben – zárta szavait az elnök asszony.

A következő bő egy órában szebbnél szebb német nyelvű adventi, karácsonyi dalok töltötték meg melegséggel a lelkeket, jelezve a szeretet ünnepének közeledtét, hirdelve a közös dalolás, a közös együttlét közösségalkotó erejét. Dunaszentmiklósi, táti, gánti nemzeti dalkörök mutatták be produkci-

óikat a vendéglátók kultúregyesületének együttese mellett, s fellépett szólistaként Rádl Péter szaxofonos.

Az eseményt szeretetvendégség követte a faluházban, míg a községháza előtt advent első vasárnapja előtt tisztelegve Menoni Gabriella polgármester köszöntötte a falu lakóit a szeretet ünnepének közeledte alkalmából. A jelenlévők meggyújtották az adventi koszorú első gyertyáját, Tóth Aladár helyi vendéglátós pedig teával és forralt borral vendégelt meg az esemény résztvevőit.

Agapéra várta Bedy Sándor plébános és Környe római katolikus közössége december elején az egyházkerülethez tartozó másik két település, Várgesztes és Vértessomló gyülekezetének képviselőit.

A megjelenteket – akik között ott volt Menoni Gabriella gesztesi, Hartdéken József somlói és Beke László helyi polgármester is – Bedy Sándor köszöntötte, aki hangsúlyozta: szívmengető érzés évente találkozni egymással, közösen megbeszélni az egyház-községek életének eseményeit, problémáit. Jó ilyenkor kicsit elgondolkodni, mennyi munka van a hívek mögött, amiknek mindenkor alapját az összefogás adja – fogalmazott.

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J u 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamony@t-email.hu • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzártá: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda – Tata, felelős vezető Belec Zsolt – 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

Várgesztesi erdőművelők

A törökök kiűzése után az első és legfontosabb feladat az ország benépesítése, mert a közmondás szerint „obi populus, ibi obulus”, vagyis ahol a nép, ott a pénz is. Esterházy József, a kiváló katona és zseniális gazdaságsszervező is ebben látta tatai és gesztesi uradalmának fellendítéséhez vezető utat. Terveinek megvalósításában legfőbb segítője a Galánthai Balogh Ferenc jószágkormányzó. Az ország elnéptelenedése miatt a legcélszerűbb módszernek ígérkezett a külföldiek szabad és önkéntes behívása és befogadása, mégpedig csábítóan kedvező feltételekkel. Az új telepésekkel kötött szerződés szerint az uradalom megengedte néhány német nemzetiségű favágó letelepedését, hogy életüket és fennmaradásukat itt favágással biztosíthassák. A szántóműveléshez először erdőket kellett irtani, korlátozott mértékben. A kezdeti feltételek az évtizedek során megváltoztak, és a gesztesieket egyre szigorúbb kikötésekkel igyekeztek röghöz kötni. „Az uraság csak olyan zselléretet tűr meg Gesztesen, kik magukat kötelezik az erdei és egyéb munkálatoknak szakmány vagy napszámba való elvégzésére és

pedig annyira, mint amennyire más napszámosok vagy favágók végzik és addig, amíg a szükséges munka be nem végeztetett; az e pont be nem tartói a pusztából kiutasítatnak”.

A második világháború után az Esterházyak utasítottak ki, de Várgesztes népe maradt. Az erdők állami kezelésbe kerültek és erdőművelőkre továbbra is nagy szükség volt.

1960-ban Dr. Póka László készített fényképet az erdei munkásokról. Az első sorban balról: Hartdégen Mária, Hartdégen Ferencné, Pillmann Mária, Hartmann Jánosné, Eigner Erzsébet, Hartdégen Ignácné, Hartdégen Mária, Král Nándorné, Ménesi Mária, Rösszer Józsefné, Pillmann Katalin, Pillmann Pálné, Wend Mária. Második sor: Jakobi Mária, Eigner Györgyné, Richter Ignácné, Schalkhammer Magdolna, Schlapak Ferencné, Eigner Mária, Hartdégen Józsefné, Pillmann Katalin, Eigner Ferencné, Schmidt Borbála, Schaffer Antalné, Eigner Teréz, Pillmann Antalné, Pillmann Mária, Kluber Mihályné. Harmadik sor: Mózer József, Hernádi Ferenc, Schalkhammer Jó-

zsef, Kovács Pál erdész, Kluber Ferenc.

Az erdőművelők között mindig kiüntetett helyük volt az erdészeknek. A legrégebbi írásos emlékek között található Johannes Huber gesztesi erdész neve, aki az uradalmi házában lakott és számos juttatásban részesült. Ugorjunk egy nagyot az időben. 1941-ig Krizsán József volt Várgesztesen a főerdész, akit csak „maxi”-nak becéztek. Őt követte Kiss Ernő, akinek egész fiatalon Schalkhammer Ferenc volt a kocsisa. Hernádi Józsefnek négy fia volt, de egyikük sem lépett apjuk nyomdokaira, bezzeg Hartdégen Mátyás mindkét fia, Mátyás és Tibor az erdészhiivatást választotta. Kovács Pál és Tóth Miklós is a gesztesi erdőt művelte. Kluber József a Vérteskozmai Kerületet vezette, amit nyugdíjazása után József fia vett át. Hartdégen Tibor a Somló, Hartdégen Zoltán, akinek Ferenc nevű nagyapja is erdész volt, meg a Gesztesi Kerület vezetője. Szőlősi Attila az Oroszlányi Erdészet igazgatója, Hernádi Attila mellette a műszaki vezető. Menoni Imre a Tatabányán Erdészeti igazgatója.

Várgesztes képekben

„Téged is vár Gesztes” címmel hirdette meg fotópályázatát még a nyáron a Várgesztesért Közalapítvány kuratóriuma, amelynek nevében Rising Károlyné elnök köszöntötte az eredményhirdetésen a nemes versengés győzteseit és helyezetteit a faluházban.

Mint elmondta, céljuk az volt, hogy a fotográfia eszközeivel fedezzék fel és örökítsék meg a pályázók a település értékeit, a képek hívják fel a figyelmet a falu és környéke szépségeire, különlegességeire.

Két korosztályban, 18 év alatti fiatalok, és annál idősebbek küldhették be munkáikat, s a legjobbakat 40-30 és 20 ezer forinttal honorálta a zsűri.

Eredmények, 18 év alattiak: 1. Zöld Krisztina, 2. Kozsda Panni, 3. Kapás Panka.

18 év fölötti korosztály: 1. Kluber Dávid, Olaj Nóra, 3. Csécsi János és Bozzay Eszter.

Ezüsterdőből érkezett a Mikulás

„Egyszer volt, hol nem volt, a hetedhét országon is túl, az óperenciás tengeren is túl, volt egyszer egy csengő-bongó, ezüsterdő. Ember azt nem látta, mesebeli táj az! Mesebeli erdő két lakója Serteperte és Teszetosz.”

Így kezdődött a faluházban a gesztesi önkormányzat Mikulásváró programjának előadása, amire mintegy hetvenen voltak hivatalosak, a település 14 év alatti fiataljai.

Kontha Nelli bábprodukciója hatalmas sikert aratott – főleg a legkisebbek körében, majd megérkezett az „igazi” Mikulás is, aki hatalmas zsákjából mindenkinek átadta a jól megérdemelt csomagot, ajándékot.

Zászló a védőszentnek

Szent Borbálát a bányászok, kohászok, tüzérek, tűzserészek, ágyú- és harangöntők védőszentjét pogány apja azért zárta toronyba a harmadik században, hogy a kőrök ne férközhessenek hozzá. A toronynak volt ugyan két ablaka, de Borbála apja távollétében rávette az építőket, hogy vágjanak a falba egy harmadikat is. Ezen át becsempészett magához egy papot, aki megkeresztelte. Amikor ezt apja megtudta, a pappal együtt megszökött. Az apa – miután rájuk talált – megkorbácsolta a leányát, majd átadta a római hatóságoknak. Azok megkínózták, orcáját tüzes fáklával verték, de nem tud-

ták hitét megtörni. Végül is az elvetemült apa fejezte le saját kezűleg – idézte fel a szentmisen Borbála történetét Várgesztesen Vas Lajos nyugalmazott lelkész, aki azt is jelezte: ünnepélyes zászlószentelésre is sor kerül az istentisztelet végével.

Gesztesen bányászcsaládok generációi éltek az elmúlt évszázadban, s a leszármazottak közül sokan dolgoztak az oroszlanói szénbányánál is.

Tóth László nyugalmazott vágár, bányamentő határozta el, hogy elkészíteti a Szent Borbála arcképével díszített zászlót, amit az áldást és a szentelést követően az első padsor szélén helyeztek el, hirdetve a Vértes ölén megbúvó kis falu lakóinak hitét és hagyománytisztelét.

